

TELEGRAFUL ROMÂNULUI.

Telegraful este de două ori pe săptămână: Duminică și Joi. — Prenumerarea se face în Săbiu la expeditorul foiei pe afară la c. r. poste cu bani găta prin scrisori francate, adresate către expeditorul. Prețului prenumerării pentru Săbiu este pe anu 7 fl. v. a. iar pe o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 12 ANUL XXI.

Săbiu, în 11/23 Februarie 1873.

tru celelalte părți ale Transilvaniei pentru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. iera pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și țeri streine pe anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se plătesc pentru întâia ora cu 7 cr. sirulu, pentru a două ora cu 5 1/2 cr. și pentru a trei a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Săbiu 10 Februarie.

Dupa „P. Ll.“, proiectul pentru organizarea fondului regescu a trecut prin desbaterea consiliului ministrilor. Conform acestui proiectu privilegiile de până acum se stergu, scaunele și districtele capeta cerculu de activitate asemenea cu alu municipieloru, pre cându universitatea fundului regescu se va ocupa numai cu administrarea averii comune a municipieloru fundului regescu. Scauneloru și districteloru li sta în voia, că cu ocaziunea organizatiunii sa se intrunescă.

Din Vien'a primim sciri, prin cari se asigură totu mai pozitivu, ca reform'a legii electorale (alegeri directe dară nu din dietele provinciale la senatulu imperiale) va trece prin senatulu imperiale și va fi acceptata. Și pentru că sa fia uniformitate în monarchi'a întreaga se scrie, ca și croatii voru avé pre viitoriu sa aléga deadreptulu în diet'a Ungariei deputatii sei și nu că până acum din diet'a loră propria. Póte ca dupa ce se voru realizá proiectele aceste atunci și dietele provinciale voru deveni superflue și cine scie unde are sa se opréscă centralisatiunea.

În Spani'a s'a prochiama republic'a îndată după departarea regelui Amadeu I. Putem dice cu totu dreptulu ca istori'a cu anevoiă mai póte arată unu caracteru asiá de întregu și firmu că alu regelui Amadeu, carele, dupa cum s'a esprimatu cătra corpurile reprezentative prin mesagiulu seu, a voitu sa guverneze între marginele constitutiunii; spaniolii inse punu certele loră personali și de partida mai pre susu de constitutiune, iera regele nu a suferitu a fi teritu în tin'a unei séu altei partide, pentru ca elu a voitu sa fia și sa remana regele natiunii întregi, dară nu numai a unei părți.

Republic'a se dice ca e déjà recunoscuta de Angli'a, Franci'a, Oland'a, Elveti'a și Americ'a de nordu. Încátu pentru césta din urma se pare ca din parte-i până acum a urmatu numai o salutare, nu inse și recunoscere formale.

Dupa starea actuală a lucrurilor din Europ'a, republic'a nu va fi jignita din afara de nimenea; altfelu se vede ca stau lucrurile în lăntu. Desiertandu-se tronulu regale, vre-o 5—6 pretendenti se arunca cu pungile loră de aură asupr'a țierei, în carea suntu mai atâtea partide câtii pretendenti și mai pentru fia-care partida câte doi—trei generali în armata.

Figueras și Castelar, doi parlamentaristi de prim'a ordine, acum ambii ministri, dau asigurările cele mai bune despre venitoriu republicei, și în lăntulu Spaniei și în afara, și e de creditu ca acesti barbati vorbescu cu cea mai pura sinceritate. Dară spaniolii, cari au salutatu pre Amadeu că pre salvatorele regatulu și cari astadi se afla încalierati în partea nordica a țierei cu partid'a din sinulu loră, cu partid'a carlista — și voru lasá naravulu? și nu ne vomu trezi mâne poimâne ca o parte a armatei ia refugiu la obicinutele pronunțiamente, prin cari astadi detronéza pre o regina séu pre unu rege și prochiama republica, și mâne îndă și republicei drumulu și se pronunția pentru unu

clientu alu seu? — Spaniolii, desilusiunati póte preste scurtu tempu, voru cautá pre Amadeu și nu-lu voru mai aflá!

Diet'a Ungariei.

Siedinti'a din 5 Fauru o deschide presedintele Bittó la 10 óre. Dintre ministrii erau de fatia: Szlavý, Trefort, Pauler, Szende, Wenkheim, Pejacsevics și Zichy.

I. Madarasz face propunerea că sa se avizeze ministrulu de financia a presintá unu proiectu de lege despre insarcinarea drépta a capitalieloru cu contributiune. D. Irányi face propunerea că sa se insarcineze ministrulu de financia cu asternerea proiecteloru de lege despre introducerea contributiuniloru de luxu. — Amendoué propunerile se voru tipari.

Ministrulu Kerkapoly asterne trei proiecte de lege; acelea se referescu la cumperarea parcelei Varasdu în Transilvani'a, la regularea contributiunii funduarie, și în fine la acoperirea speseloru de administratiune a jurisdicțiiloru pre anulu 1873.

Dupa aceste respunde ministrulu de financia la interelationile deputatiloru Horn și Helfy, facute în dilele trecute în afacerea imprumutulu contractatu de une-dile. Elu dice între altele ca operatiunea de creditu se póte privi de incheiata pentru țiera întră atâtea, încátu imprumutulu votatu l'a loatu asupr'a unu consortiu, care lu va efectua de ici încolo pre risiculu seu.

Trecendu-se la ordinea dilei se votéza recerinti'a pentru presidiulu ministerialu. La fondulu de dispositiune se incinsera o discussiune mai lunga și viuă, la care luara parte, afara de reprezentantii nationalitátiloru, și K. Tiszá, se întielege ca contr'a incuviințierei. Cas'a votá inse cei 200,000 fl.

Dupa aceste se votá recerinti'a pentru curtea suprema de comptabilitate, pentru ministeriulu curției r. și pentru ministeriulu Croatiei; cu ce siedinti'a se incheia.

Siedinti'a din 6 Februaru a casei deputatiloru o deschide presedintele Bittó la 10 óre. Dintre ministrii erau de fatia: Szlavý, Zichy, Trefort, Wenkheim, Szende. — Conte Th. Csaky îndrépta cătra regimu doué interelatiuni; cea dintâiu suna:

Are regimulu de cugetu a asterne unu proiectu de lege despre o impartire corespunditoare a teritoriiloru municipale într'unu tempu, cându sa fia posibilu a se face dispositiuni:

că spesele comitateloru sa nu onereze statulu în bugetulu anulu viitoriu? — A două interelatiune suna:

Dupa ce institutiunea comitiloru supremi orasienesci s'au aretatu de necoresponditoare în praesa: are ministrulu de cugetu a presintá unu proiectu de lege, în care sa se enuncie ca institutiunea comitiloru supr. orasienesci se suspende, și ca agendele acestor'a se esecuta din partea comitiloru supr. comitatensi până cându administratiunea inca nu e regulata?

K. Szell asterne raportulu comitetulu financiaru relativu la modulu revisiunii socoteliloru curției supr. de comptabilitate. Elu asterne mai departe raportulu comitetulu financiaru despre petitiunile transpuse lui spre darea opiniunii.

Dupa aceste se trece la ordinea dilei, și se continua desbaterea generale despre bugetulu ministeriului de interne.

G. Molnar face între altele ministrulu de interne imputarea ca până acum inca n'a presintatu unu proiectu de lege despre regularea lucrăriloru publice. — Mai vorbescu Ed. Zsedenyi, Al. Nehrebecky și I. Gullner, și apoi

se trece la desbaterea specială a bugetulu; cu ce siedinti'a acést'a sa incheia.

În siedinti'a din 7 Februaru a casei deputatiloru se continua desbaterea specială despre bugetulu ministeriului de interne. O discussiune mai lunga se incise la postul: „Ajutorirea operei și conservatoriulu musicalu“ (49,000 fl.). În fine se votéza 44,000 fl. pentru teatru.

Siedinti'a din 8 Februaru se deschide la 10 óre. Pre fotoliile ministeriale erau: Zichy, Pauler și Szlavý. Dupa autenticarea protocolulu anancia presedintele sosirea unei petitiuni jurisdicțională. Se asternu mai multe petitiuni private prin deputati. Th. Vecsey intereléza pre ministru-presedintele în privința titlului M. Selo regelui.

Trecendu-se la ordinea dilei se iau la desbatere mai întâiu petitiunile contienute în a 12 seria și apoi vine pre neprevédute la discussiune cestiunea iesutiloru. Ans'a o dete o petitiune a comitatulu Csanadu, în care se petitionéza pentru scóterea iesutiloru din Ungari'a. — Comissiunea petitionaria facuse propunerea ca petitiunea acést'a oá și alte de felulu acesteia sa se tramita ministrulu de culte pentru studiare.

D. Majthényi presinta în afacerea acést'a proiectulu de resolutiune: în fati'a mai multora consideratiuni, pre cari aici din lips'a de spatiu nu le potemu publicá, petitiunea comitatulu Csanadu cătu și alte petitiuni de felulu acesteia se tramite ministriloru de interne și culte cu insarcinarea: ca sa esileze în graba ordulu iesutiloru din țiera, cu bunurile loră sa se proceda în întielesulu legiloru, și despre rezultatulu acestoru pasi sa se raportéza casei cătu mai în graba.

A. Szentimrey spriginesce propunerea lui Majthényi; de asemenea K. Bobory și A. Lazar. — Conte Th. Csaky declara ca cestiunea momentuosa adusa la discussiune nu se póte decide meritorice în form'a data de Majthényi; elu propune deci ca proiectulu de resolutiune alui Majthényi sa se tiparéscă și apoi sa se pona la tempulu seu la ordinea dilei spre desbatere. Urméza votisarea, și propunerea comissiunii petitionarie se respinge cu 133 voturi contr'a 102; propunerea lui Th. Csaky se primisce. — Cele-lalte petitiuni se transpunu fără desbatere ministerieloru. — Urméza iera-si unu intermezo, dupa cum adese se ivescu în diet'a Ungariei și apoi se continua desbaterea specială despre bugetulu ministeriului de interne.

Săbiu, 3/15 Ianuaru 1873.

Domnule redactoru! Luându parte la discussiunea inaugurata de domnulu + în nr. 5 a stimatulu diuaru și aratandu ca parerea despre daunositatea liniei Pitești—Săbiu pentru români din giurulu Săbiului e gresita, amu desaprobatu dela începutu calumniele și suspiciunările, cultivate de d. + cu predilectiune, de óre-ce cu aceste nu se aducu probe pentru vre-o parere. Domnulu + și în replic'a lui vine, în locu sa remana la obiectu, cu suspiciunări nóve, silindu-se a me face „sassu bețrănu uscatu“. E numai de mirare ca nu scia sa spuna căti napoleoni amu primitu eu dela sasi, unulu pre di séu unulu pre siru? Ca mai mare dreptu s'aru potea trage romanitatea domnulu + la indoiéla, defendanda pareri, cari aru face celui mai ruginitu sassu, din ori-care „Zanft“ onóre. Presupunendu insa ca d. + e românu constatedia numai, ca din intemplantare parerile lui nu consuna cu ale subscriisulu, ce inse nu-i da inca dreptulu a se tiénea patentatu de a avea singuru pareri romanesce. Ori și domnulu + se tiéne de clas'a acelor'a, cari au nationalismulu și patriotismulu în arenda?

Neurmandu dara mai departe pre terenul suspiciunilor e de a se constata înainte de toate concessiunea domnului + „ca deschiderea unui drum de feru e unu progresu“. Axiomulu acest'a e unu adeveru, care nici domnulu + nu pote sa nu-lu conceda. Spre a afirma astadi contrariulu, adeca, ca o cale ferata e pentru unu poporu, care sta pre o trepta mai inalta a civilizatiunei de-si nu pre cea mai inalta, daunosa, se si recere tocmai atatu curagiu, ca d. e. la asertiunea ca pamentulu nu se intorce. Si pentru ce totusi sa fia pentru romani din tinentulu Sabiului calea ferata daunosa? Caci, dice domnulu +, s'aru nimici individualitatea si nationalitatea romanilor, precum se nimicesce si sterpesce nationalitatea Indianilor in Americ'a si a Indilor, Chirghisilor etc. in Asia prin liniile ferate trase de americani, englesi si russi (?). Asia dara romani si specialminte cei din tinentulu Sabiului stau pre o trepta cu indianii din Americ'a seu cu chirghisii din Asia. Acest'a o dice nu unu sasu, ci domnulu +, patentatulu cu parerile cele romanesci par excellence. Sasiu celu putienu au facutu pre romani porcari, slugi etc. dara a-i pune intr'o categoria cu indianii autochtoni acest'a e meritulu necontestatu alu domnului +. Ore o populatiune, care traiesce din agricultura si comerciulu, o populatiune, care formeza comune mari, care intorce in comerciulu unu oresi-care capitalu nu neinsemnata fatia cu alte parti ale terei, se pote asemena cu indianii din Americ'a, cari se nutrescu din venatu, suntu dara pre trepta cea mai primitiva canoscuta in istoria omenimei? Nici contrariulu celu mai mare alu romanilor nu va potea responde cu: da. O populatiune activa, care se ocupa cu comerciulu, care a ajunsu dara in vietia economica la unu gradu mai inaltu si formeza prin urmare unu factoru, in vietia economica a terei, nu se pote numera intre selbatici, ci omeni-acesti'a suntu civi a unui statu civilisatu, cari au dreptu sa cera ca acest'a sa le usioreza inaintarea lor prin inlesnirea comunicatiunei. Nu suntu in starea acoloru indiani, cari trebuie sa cedeze terenulu civilizatiunei, lipsindu-le conditionile cele mai primitive de a resista inteligentiei mai inalte, ci suntu insusi membrii activi in lumea civilisata, a caroru progresu se pote inainta numai prin midlocele civilizatiunei moderne.

Cu retragerea nostra de pre campulu luptei si a concurentiei cu „sistemulu prohibitiunei“ adoptatu dela vecinii sasi, nu ne vomu sustienea nationali-

tatea si individualitatea ca poporu ci prin participare la lupta si prin concurentia. Sa ne mesuramu potterile si sa nu aruncamu arma fara a fi inceputu lupt'a.

Suntu destule industrii, cari cu unu capitalu modestu si cu lucratori de acei, cari s'aru afla prelesne intre romani, s'aru potea fabrica ca sa satisfaca consumtiunea din intru dara chiaru s'aru potea produce pentru esportatiune. Suntu destui articuli de comerciulu, la cari se recere capitale mai mici si cu cari se va potea ocupa totu-deun'a capitalulu celu micu. Conditionile suntu date ca sa-si formeze si romani capitaluri mari si miile de jidani si nemti, de cari duce d. + frica asiá de mare, voru prefera a-si cauta altu locu, unde nu au sa sufere concurentia. Dara, — posito — ca milionarii nu si-aru gasi tocmai altu locu decatu Sabiulu seu in genere Transilvania — unu evenimentu nu pre probabilu — capitalulu celu micu n'aru suferi nemticu ci din contra aru castiga. Capitalulu n'are natur'a pesciloru, cari se mananca intre sine, adeca cei mari pre cei mici, ci sub scutul capitalulu mare pote cu atatu mai usioru cresce celu micu.

Naluc'a pauperismului pre noi n'are sa ne sparia inca caci dezvoltarea economica unei terei, precum in genere natur'a, nu cunoaste saltu si relele supracivilizatiunei potu veni numai de-odata cu folosele ei. In trecutulu fiadis — caci cu objectulu nostru n'are nemticu de a face — ca d. + e reu informatu, deca crede ca in Londonu seu Hamburg exista numai capitalisti mari si proletari.

Poporulu romanu se va dezvoltati in privintia economiei lui dupa acele-si reguli ale sciintiei, care nu este o sciintia germano-jidovesca ci o sciintia universale. Sciintia la toate poporele nu face alt'a decatu cercetaza si propageza legile, cari potu aduce societatile la unu resultatu favoritoriu si combate erorile si prejudetiele, cari impedeza poporele in dezvoltarea si inavutirea lor. Romani'a d. e., care are sa sufere de plag'a jidoviloru, n'a urmatu pareriloru patriarchalice ale domnului + ci reprezentantia si guvernulu ei, mai luminati si mai adaptati de invetiaturile sciintiei, pre care o numesce domnulu + germano-jidovesca, a grabitu sa inestrete tiera cu drumuri de feru nu de dragulu jidoviloru ci ca sa dea romaniloru midlocele in mana de a se scapa de ei. Nu s'au auditu inca ca romani s'au facutu proletari ci din contra avuti'a si bunastarea tieranului si orasianului romanu cresce din di in di.

vre-unu adaosu, asiá, ca atributulu, „romane“ „ortodosa“ aru fi trebuitu sa cada cu totul.

Dara atunci nu s'aru fi sciutu despre care metropolia este vorb'a, mai alesu ca astadi se afla doue metropolii in Transilvania.

Inse d. M. afirma ca acesta numire nu aru fi istorica.

Ce feliu? Ore negava d. M., ca metropoli'a acest'a a romaniloru, ca ea a fostu romana? Nu credu. Acest'a o faceau numai neromani, serbi: si altii inainte de restaurarea ei, in disputele ce le aveau cu romani prin diariile Vienei si pre airi, cum se amintesce in „v. metropoli'a“.

Dara, deca ea a fostu romana, apoi cum sa nu fia acestu atributu istoricu?

De asemenea negava dlui, ca romani pana la unione au fostu toti ortodosi? Nu credu. Atunci l'a-si indrepta la istoria bis. a lui Maioru, si la alti istorici, ca sa-lu convinga.

Dara, deca romani au fostu ortodosi, deca metropoli'a din cestiune a fostu a romaniloru ortodosi, apoi cum n'aru fi fostu ea inca ortodosa, cum n'aru fi acestu atributu inca istoricu?

In „vechi'a metrop.“ la p. 31 nr. 2, 3 si 4. se demonstrara aceste atribute de-a rendulu, si totu astu-feliu documentate se afla ele si in istoria bis. a lui P. Maioru in mai multe locuri precum va fi sciindu d. M. destulu de bine.

Ori d. M. aru fi doritu ca mai bine sa o fi numitu „grecesca“ ori „pavoslavnică“ — cum se numea ea in acele tempuri? Ori si „neunita“ cum incepuse a se numi biseric'a noastra dela unire incoci — in locu de „ortodosa“? Acest'a este numai o schimbare de cuvinte cari, cari toate totu aceea-si insemnada, afara de negativulu „neunita“, ce insemna o negatiune, pre candu biseric'a noastra este positiva.

Dara, linisceasca-se d. M. in privintia acest'a cu aceea, ca si P. Maioru inca intrebuintieda cuventulu ortodocsu in mai multe locuri, si anumitu la p. 48

Jidovii si-a gasitu calea in tiera si fara drumu de feru, dara din alte cause, si dezvoltandu-se vietia economica a romaniloru, drumurile de feru voru fi midloculu celu mai bunu de a scapa de concurentia jidaviloru. Ca n'au venit jidovii si la noi n'avemu sa multamimu impregiurarei, ca n'au existatu drumu de feru.

Unu poporu, care voiesce sa traiasca in dia de astadi ca natiune trebuie asiá dara sa emuleze in toate directiunile cu cele-lalte popore nu sa se retraga dela arena luptei, caci ori-ce stare pre locu e unu regresu si fia-care di de acceptare e perdata. Poporulu romanu nu se afla in starea bolnavului, carui'a nu-i mai trebuie medicu ci lasu asemenea cu unu june maturu, pre care in sa d. + nu voiesce sa-lu lase sa plece in lume, caci nu are minte destula si-lu voru insielá omenii. Junele trebuie dara inca feritu de omeni caci — lumea e rea!

Patriotismulu celu bine intielesu, dupa parerea mea inca, aru fi a se lupta cu strainii in activitate, in invetiatura si in aplicare la lucratiuna nu a ne bate capulu cum sa ne conservamu seraci'a.

Dr. A. B.

Cohalmu, 2 Februaru 1873.

Unu raportu adeveratu despre Cohalmu si anume despre crestini gr. resariteni din Cohalmu.

Domnule redactoru! Fia-mi iertatu, de-si ca unuia, carele nici odata n'amu mai esitu pote in publicitate, — dicu fia-mi iertatu, in ceea ce privesce opidulu Cohalmu, si anume, in ceea ce privesce pre crestini gr. res. din Cohalmu, a arata publiculu cetitoriu nu dora nis-cariva certe confessionali seu politice, precum obicinescu acest'a unele foi, ci fapte vrednice de imitatiune.

Despre crestini gr. res. din opidulu Cohalmu, suntu incredintiatu, ca s'au auditu in mai multe parti, — adeca, despre suferintiele cele mari a acestoru crestini.

Inainte de acest'a cu 50 de ani, opidulu Cohalmu, in ceea ce privesce pre poporulu romanu, acest'a pre atunci a marturisita religiunea gr. res. iera acum suntu vre-o 49 de ani, de candu a intratu si in Cohalmu ca si pre airea unati'a, — prin lucrările cele rele infernale, fia-mi iertatu a me esprima asiá, caci nici unu pecatu asiá de mare si strigatoriu la ceru n'a fostu, decatu acel'a, alu vararei unatiei in poporulu romanu, si dupa dical'a

ist. bis. dice: „Candu cautu eu felulu credintiei crestinesce a romaniloru, carea in capulu acest'a eugeta a face, aceea voiu sa cercu, ore romani tinentus'au mai de multu, seu tienu-se astadi de biseric'a catoliciloru, au dora de biseric'a ortodocsiloru, adeca a neunitiloru?“ — si demonstra, ca ei totu-deun'a de acesta din urma s'au tinentu.

Inse d. M. afirma mai departe, ca in actele publice din secl. 17, in articlii dietali, hrisovele domnitoriloru nostri s. a. „ortodoxa vallás“ pre totu loculu insemnada: religiunea calvina; — si ca pentru legatur'a in carea s'a afluat religiunea noastra cu cea calvina, aru fi fostu caus'a, de transmisii transilvani la Constantinopolea Ladislaus Csaky si Christophorus Pasko,*) vorbindu despre biseric'a romana se folosescu de cuvintele „religiunea ortodosa“.

Nu se pote nega, ca in actele publice, sub tempulu principiloru calvini ai Transilvaniei, religiunea calvina se numea si „ortodoxa vallás“; dara d. M. inca nu va pote nega, credu, ca in tota lumea crescina, sub numirea de „ortodosa“ este canoscuta numai biseric'a resaritena, numita si cea veche, si nepotrivitu si cea grecesca. Iera, ca ablegatii trans. la Constantinopolea Csaky si Pasco sa o fi numitu ortodosa pentru legatur'a ei cu cea calvina cum dice d. M., nu potu concede, din cauza, caci adaugu acei'a-si ablegatii numai decatu dupa cuventulu „ortodosa“: „de comunu romana.“ In Romani'a totu-deun'a s'a numitu religiunea noastra „ortodocsă“, si totu asiá se numesce ea si astadi, si ablegatii acei'a au scrisu catra Const. Brancovanu, plenipotentiatulu principelui Romaniiei, cari ambi erau ortodosi.

De altmintrea sa observamu aici si aceea, ca deca nu ocure numirea de „ortodocsă“ inaintea

*) Vedi p. 28 „v. metrop.“

FOISIORA.

Contr'a-critica.

la

Critic'a dlui I. M. Moldovanu.

(Vechi'a Metropoli de N. Pope'a)

(Urmare.)

Unu architectu odata inca se apucase sa cladesca unu edificiu pomposu, gustosulu si placutu de locuitu; dara tocma dupa celu gatise vediu bietulu ca dieu i lipsea tocma aceea ce-i era mai de lipsa — intrarea. Ore critic'a dlui M. sa nu semene inca cu acelu edificiu pomposu, si criticantele cu acelu architectu bunu?

Dara dlui dice, ca din fatalitate acesta parte a criticele sele aru fi remasu nepublicata in nr. precedente alu „Archivulu“. Sa-i fia de bine, hârthi'a toate le sufere!

Destulu, ca in nr. acest'a d. M. are de a face numai cu titulu „v. metropoli“; si din toate cate le insira la acestu locu ese la lumina, ca pre dlui numai unu singuru cuventulu din acelu titlu, cuventulu „ortodosa“ lu supera.

Dice, adeca, ca cuventulu acest'a nu aru fi istoricu, „nenumindu-se vre-odata metropoli'a veche ortodosa“ nici in actele publice emanate dela straini, caci acestea au de comunu „oláh valás“ seu „religio valachica“, adeca religiunea romana, — si nici in actele metropolitiloru romani, caci in acestea nu se adauge nici unu atributu, nici se anumescu mai de aproape.

Va sa dica: d. M. — deca l'amu intielesu bine — aru vre sa afirme, ca metropoli'a din cestiune aru fi trebuitu sa se numesca simplu: „Metropoli'a Ardélului“ (pardonu! a Albei Iuliei), fara

poporului de rendu: „Ca celu ce a facutu unati'a întâiu, de au deschilinitu pre poporulu rom. aducendu ura între frate si frate, acell'a nu va avea unde muri.

Amu cetitu si eu in opulu intitulatu „Vechi'a metropolia“, dara in adeveru, ca nu e o cirta séu o iota sa nu cuprinda acea carte si cu privintia la unatia totu adeverulu, pre carele nu va fi in stare nimenea a-lu combate nici odata si nici intr'unu chipu, căci adeverulu in vécu va remanea, — din care cauza, nu potu din parte-mi a recomandá din destulu tuturor ortodosiloru cari seiu ceti, acelu opu, cá sa védia trecutul si presentulu chiaru, prin care a trecut biserica n'ost'ra gr. res.

Cá sa nu me abato dela lucru, — amu vorbitu despre Cohalmu, ca înainte de acést'a cu 50 de ani o parte din români din Cohalmu s'au facutu uniti, — iéra o parte din acesti'a au remasu credinciosi vechiei si strabunei loru religiuni pâna astadi.

Biserica din Cohalmu, la inceputu gr. res. zidita de negociatorii Brasioveni, — deodata cu acea trecere, a trecut in puterea si proprietatea unitiloru, cum va fi fostu de rendu si dupa care drepturi nu scimu, si eata ca pâna astadi se afla in puterea acelor'a, — si asiá crestini gr. res. de vre-o 50 de ani încóce au fostu lipsiti de biserica loru, si au umblatu rataciti fára de biserica intr'atât'a restempu, umblandu in drépt'a si in stâng'a fára de a mai audi St'a Liturghie. Au insetatu dupa S. Liturghia si coventulu lui Ddieu de 50 de ani, — si numai astadi cu mare bucuria potu vedea crestini gr. res. o biserica — de-si provisorie numai dara frum'osa totu-si — inaintea ochiloru lor; astadi dupa atâtea suferintie de vre-o 50 de ani, crestini gr. res. au iéra-si biserica loru gr. resaríténa, biserica cea vechia strabuna.

Asta e cá o minune, aici e lucrarea lui Dumnezeu! —

Dá, crestini gr. resariteni din Cohalmu astadi asculta in biserica sânt'a liturghia.

Si cum s'a întemplat acést'a? Din partea locurilor mai inalte, s'a rendoitu candidatura in Cohalmu, unde prin alegere a devenitu cá parochu dlu adm. ppescu Nicolau D. Mircea.

Acest'a si-a ocupatu locul seu de parochu in tómn'a ast'a trecuta, prin Augustu venindu in Cohalmu cá parochu alu crestinariloru gr. resariteni, si indata in urm'a venirei sele aici, — in urm'a unei consvaturi, ce au avutu mai întâiu cu dlu adm. ppescu betránu Ioanu Iosifu parochulu Draosului si cu invetiatorulu din Cohalmu Ioanu Bercanu, si in fine cu comitetulu parochialu, — inaintea de acést'a

unirei, nu e mirare, căci biserica erá un'a; iéra acum e altmintrea.

In fine, nu potu lasá neamintitu si aici, ca d. M. afirma, ca Petru Parteniu episcopulu Muncaciului, hirotesitu de metrop. Simeonu Stefanu amintitu si in „v. metrop.“ la p. 14, aru fi fostu unitu.

Cum aru fi potutu fi unitu episcopulu acest'a alu Muncaciului, despre care ni se spune in diplom'a regelui Vladislavu**) ca erá subordinatu inca pre atunci metropolitulu din Ardélu, si cum aru fi potutu insusi acestu metropolitu, cá ortodocsu, hiroteni pre unu episcopu de confessiune straina, nu se póte pricepe; de altmintrea nici d. M. nu ne demustra acést'a, ci numai afirma fára a documentá.

Dóra deduce dsea acést'a din subscrierea metropolitulu numitu: „Stephannus Simonovicius... catholicae atque apostolicae Religionis Graeci Ritus Episcopus“, care cuvinte lipsescu din „v. metropolia“? Dara atunci si insusi acestu metropolitu aru fi trebuitu sa fia fostu unitu, ceea ce dsea dóra nu va afirmá; căci noi asiá scimu, si asiá ne spune si P. Maioru, si cei-alti, ca uniunea numai la an. 1700 se fach, iéra documentele lui Simeonu Stefanu despre sántirea de episcopu a lui Parteniu e din an. 1651.

Déca e adeveratu, ca metrop. S. Stefanu in diplom'a sea numita: „catholicae atque apostolicae religionis Episcopus“, apoi elu pré bine s'a numitu si asiá, căci acést'a este atributul celu adeveratu alu bisericei resaritene, ea totu astu-felitu se numesce si adi in pártile Orientelui, in Grecia etc., adeca catolica (universalá) si apostolica. De altmintrea mie mi vine a crede, ca acést'a titulatura din inceputu nu este autentica, de óre-ce aici la locul acést'a acell'a-si metropolitu se titulédia numai de „episcopu“, iéra la inceputu si la finea diplomei de „metropolitu.“ De buna séma vre-unu

cu vre-o dóne luni, s'a si camperatu unu locu pentru biserica, o curte cu gradina cu totu, carea se póte numi cea dintâiu in totu Cohalmulu, dupa posetiunea cea marétia si desfatátore a loculu, alu cárei comprinsu e preste 1000 stângini □, care camperare între impregiurárele de facia a costatu cele mai mari si neinchipuite lupte. . . .

Nu voiu trece cu vederea ca inainte de camperare parint. administratoru si parochu Nicolau D. Mircea, cu comitetulu parochialu, au fostu midilocitu din cass'a alodialá 1000 floreni v. a. pentru scopulu camperárei unu locu de biserica pentru gr. orientali, căci locurile ce s'au fostu otaritu din partea comitetulu opidanu spre acestu sfersitu fiindu afara de orasiu, — nu s'au fostu primitu din partea comitetulu parochialu. — Mir'a acést'a de floreni s'a primitu cum dicu dreptu ajutoriu din cass'a alodialá, dara curtea impreunata cu o gradina fórte mare plina de pomi, — e camperata cu 2240 fl. v. a. — nefindu prea scumpa nici asiá dupa locul unde se afla. —

Pre acestu locu, in restempulu acést'a de vre-o 2 luni încóce, s'a si facutu o biserica provisorie din lemn si scánduri, destulu de spati'osa, — carea astadi in urm'a Archiereşcei bine-cuventári s'a si sántitu.

Bucuri'a cea mare, ce o ceteai pre fetiele crescinariloru gr. res. cari n'au mai fostu auditu S. Liturghia de 50 de ani in biserica loru strabuna gr. res. o poteai ceti prea lesne pre fati'a fia-cáru'a, in serbatórea cea stralucita de astadi, căci poporulu s'a fostu adunatu de tempuriu din tóte pártile in numerulu celu mai mare, cu atát'a mai vertosu multimea au fostu fórte mare, cu cátu ca serbatórea a fostu Vinerea, venindu ómeni si la tergu din giurul Cohalmului. —

(Va urmá.)

Feldi'or'a, 1 Febr. 1873.

Neiertandu-me simtiulu de románu, vinu cu tóta stim'a si plinu de bucuria a face onoratulu nostru publicu o viaa si nestérsa bucuria, despre cele ce s'au întemplat in opidulu Feldi'or'a in dílele trecute si anume:

Eu cá locuitoriu in satulu vecinu, amu luat parte in mai multi ani la adunárele romániloru gr. or. din Feldi'or'a, in sa díu'a de 17 si 28 Ianuariu a. c. m'au pusu in uimire, si trebuie sa atregu atentiunea tuturor domniloru lectori ai jurnalulu nostru asup'r'a acestora dóne díle. La 17 Ianuariu a. c. s'a tienutu sinodu parochialu, in fruntea cáru'a presiedeá onor. parinte Ioanu Morariu. Acest'a

papistu ultra-zelosu a veritu „catholicae atque apostolicae religionis Episcopu“ si titulatur'a lui S. Stefanu dela inceputu. Câte documente nu se mai falsificara astu-felitu, prin ómeni vicleni si interesati, mai cu séma prin iesuiti.

In nr. XXXIX. an. 1870 — 1. d. Moldovanu incepe cu: „Déca autorulu „v. Metropolii“ seriá in fruntea opului seu: „Vechi'a metropolia catholica si apostolica romána“, atunci aru fi fostu scutitu de impatatiunea, cumca nu are basa istorica.“

Lucru minunatu! Cum eade d. M. dintr'o inconsecintia intr'alt'a. Mai in susu a dísu, ca numirea de „ortodocsá“ nu e istorica, căci metropolia cea vechia nu s'a numitu nici odata asiá; iéra aici afirma ca „catholica si apostolica“ aru fi avendu basa istorica, de si astu-felitu chiaru ca nu se numi ea nici odata. Cându si de cátra cine se numi ea „catholica si apostolica“? unde are dlui vre-o baza istorica pentru numirea acést'a? sa ni-o spuna.

Eu aretái mai susu, cum credu, destulu de invederatu, ca numirea de „ortodocsá“ este istorica, căci v. metropolia ortodocsá a fostu. Ori tocma acést'a nu-i place dlui Moldovanu? Aru dori sa o faca unita? Ast'a chiaru ca aru semená, cá ou cu ou, cu aceea, cându s'aru dice ca: d. Moldovanu se nascu la an. 1830; prin urmare elu a trebuitu sa vietuésca si la an. 1730. Unu anachronismu infricosiatu!

Deci asup'r'a cui cade imputatiunea: asup'r'a mea, ori asup'r'a dsele?

Totu asiá de curiose si neconsecinte suntu argumentárele dsele si in privintia celoru urmatóre:

Dsea continua: totu cam acést'a imputatiune o trage asup'r'a-si si cându i dice: „a Transilvaniei“, in locu de: „a Belgradului séu Albei-Iuliei.“ Căci documentele vechie probédia pâna la evidentiá, cumca metropolia romána se numea a Belgradului si nu a Transilvaniei.“

dupa o cuventare potrivita provocá pre dlu invetiatoriu Iosifu Morariu, cá secretariu alu comitetulu parochialu spre a ceti tóta averea sf. biserici si a scólei, precum si venitul si speşele anuale ale acelorasi, apoi urmá cetirea a 4 fonduri si anume:

I. Fondulu parochialu constatoriu din 200 galete cucuruзу.

II. Fondulu scolaru din 55 galete.

III. Fondulu cantorescu din 20 galete.

IV. Fondulu in bani 50 fl. v. a. cari iau daruitu unu binefactoru anume Franz Schmidt, cu acea conditione cá din interesulu acestora bani sa se cumpere cisme copiiloru de scóla seraci si sergotori. Mirarea mea crescú mai tare, cându audiu, ca biserica, scóla si fondulu parochialu mai au o avere de 73 jugere de aratura si fenatie, care partea cea mai mare s'au adunatu dela 1858 încóce. Domnulu presiedinte par. Ioanu Morariu dupa multe alte desbateri si otariri utile comunei, provocá pre membrii sinodulu a cautá vre-una isvoru siguru, cu care sa scutéscá pre parintii scolariloru de a mai platí didactrulu de 40 xr. ce avea a se solvi in totu anulu.

Dupa o desbateru nu lunga, se sculá dlu cantoru Georgiu Russu si promite in fati'a sinodulu, ca pâna va trái d-sea va platí la invetiatoriu 20 fl. v. a. pre fie-care anu, iéra dupa mórtea sea au testatu pre lánge alte donatiuni 2 1/2 jugere agru lánge orasiu, cá din venitul acestora sa se plátéscá domni invetiatori románi dela scólele n'ost're confessionale, pre lánge salariulu din cass'a alodialá din loco. Atunci poporulu entusiasmatu de atâtea binefaceri unanimu radicá unu triplu „sa tráiesca Escelenti'a Sea parintele Metropolitu Andreiu Bar. de Siga g u n'a dela care au esitu lumin'a cea adeverata a poporulu románu“, „sa tráiesca parintele protopopu Ioanu Petricu carele inca nu au crutiatu nici o ostenéla a lucrá pentru binele si inaintarea scóleloru n'ost're, „sa tráiesca toti binefactorii acestora fonduri.“

La esirea din sinodu amu fostu incunoscintiatu prin unu amicu alu meu ca la 28 ale l. c. se va tiené esamenu publicu. La díu'a numita me aflai iéra in Feldi'or'a luádu parte la servitiulu divin. O mare mirare me cuprinse cându pre la 9 óre veda ca intra intregulu corpu alu oficiariloru dela bateri'a din loco. Domni invetiatori Iosifu Morariu si Stefanu Tausu se produsera cu copiii de scóla intr'unu modu escelentu cantandu s'a liturgie in 2 tonuri. St'a liturgie se fini cu intonarea Imnulu popularu si alu Escelentiei Sele. Susu numitii domni oficieri fiindu petrunsi de procedur'a servitiulu divin a gr. orientaliloru se decisera sa ia

Ma miru, ca d. M. remanendu-si consecuente, nu néga si aceea, ca v. metropolia aru fi fostu romána, căci asiá inca nu se numi ea nici odata, prin urmare nici acést'a numire nu aru avé base istorica dupa logic'a dsele.

Si apoi, lucr'u si mai minunatu! dsea, spre a-si documentá asertulu seu, se provóea totu la documentele insirate de mine in „v. metropolia“, afara numai de unulu publicatu de d. Hajdeiu acum mai de eurendu. Iéra in privint'a acestora nu sciu in adeveru ce sa credu, decátu ca: d. M. ori ca n'a cetitu de locu „v. metropolia“, ci o cunoşce numai din audite; din spuselu altora: ori ca dsea apoi a visatu, cându a scrisu acestea.

Pentru ce?

Pentru ca in tóte acele documente insirate in „v. metropolia“ dela p. 5—29 se face amintire, si inca in cele mai multe, despre ambele numiri, adeca atátu a „Belgradului“ cátu si a „Ardélului“; iéra in altele eschisivu numai despre metropolia „Ardélului“, si in prea pucine numai despre a „Belgradului“. Asiá d. e. in condic'a de hirotonii a metropoliei din Bucuresci*), unde se insira si metropolitii Ardélului hirotoniti in Bucuresci, dintre toti metropolitii acesti'a numai unulu se subscrise alu „Belgradului“ iéra cei-alti toti cu numele loru propriu, si inca unii de câte dóne ori ai „Ardélului.“

Mai in olo in tóte actele emanate dela insisi metropolitii Ardélului — pre cari d. M. pune celu mai mare pondu si dice, ca „aceste tóte dela celu dintâiu pâna la celu din urma, o numesou dupa resiedintia, si nu dupa tíera“ — ocuru in titulaturile loru embe numirile in contra afirmatiunei dsele.

(Va urmá.)

*) Citata in „v. metrop.“ la p. 6—13.

**) „V. metrop.“ p. 23 seq.

parte și la esamene, fiindu peștiți de on. par. Ioan Morariu. Pre la 1½ ore se ivi Reverd. domnu protopopu Ioan Petricu. Domnii oficiari cu dnii invetiatori și cu toti cei de fatia bineventara pre Reverd. domnu protopopu și apoi purcesera in clas'a a II, unde, dupa chemarea sf. Duchu se incepù esamenulu.

Domnulu invetiatoriu alu acestei clase Iosifu Morariu incepù a pune intrebari eleviloru, iera responsurile acestor'a din cele 12 obiecte prescise in instructiune adusera pre toti domnii participatori in uimire, și bucuri'a tuturoru creștea din minutu in minutu ascultându la responsurile cele forte multiamitóre. Pre la 4 ore se fini esamenulu in clas'a II-a, și purceserâm clas'a I-a alu cărei invetiatoriu este domnulu Stefanu Tausu. Numerulu eleviloru intr'acesta clasa trecea preste 70. Responsurile eleviloru celoru mitței infisera de nou nu numai in mine, ci in toti ascultatorii o suvenire nestërșă și o bucuria de gradulu supremu, crediendu aceste a fi numai o visionu. Nu me mai potemu mirá din destulu de curagiulu și elocinti'a acestoru copilasi. Esamenulu se fini cu innulu Escelentiei Sele. Rev. domnu protopopu, corpulu intregu alu oficiariloru și toti domnii ascultatorii plini de cea mai mare bucuria de fructele acestoru mladitie tenere, și pusera laudele cele mai mari pre capetele ambiloru d. invetiatori precum și pre ale scolariloru și dechiarându diliginti'a și procedur'a invetiatoriloru Iosifu Morariu și Stefanu Tausu de esemplara tuturoru invetiatoriloru.

Nu întârdiți a face atenti pre toti inteligentii români asupr'a opidului Feldiôr'a și asupr'a barbatiloru celoru neobositi de aci, căci intr'adeveru pasii cei gigantici ai Feldioreniloru, atâtu in cultura, câtu și in înaintarea fonduriloru merita tóta laud'a.

Dela unu amicu alu scóleloru rom. confessionale

Multu Stimat Domnule Redactoru! Som convinsu, ca nu-mi ve-ti refusá, spre a nu impartasi și on. publicu românu, unu semtiu de bucuria alu internului meu. —

Deci ve rogu sa ave-ti bunatate a dá locu, unei scurte descrieri alu acestui semtiu in colónele multu pretinutului diariu alu „Telegrafulu Românu“ spre a-mi potea încátu-va esprime bucuri'a cea mare ce o amu semtitu și o semtiescu, vediendu inaintarea și in floririle scóleloru nóstre, gr. or. și prin ele — și a tenerimei române. —

Se viu ad rem: In 2 Februaru a. c. s'au serbatu in comun'a gr. or. Tilisc'a hr a m u l u s c ó l e i de acolo, — eu iubindu astu-feliu de festivități — nu mi-amu crutiata ostenel'a de a merge din comun'a Vale pâna la Tilisc'a. — Cându m'amu apropiatu de scól'a din amintit'a comuna, nu numai eu, — care sciamu ca e o serbare scolastica frumósa, — ci ori și ce omu care trecea pre lângă scóla, — trebuia sa stea in locu privindu și cugetându ca ore ce va potea fi? de edificiulu scólei intregu este asiá de frumosu iluminatu.

Inse numai cu privirea de afara, nu se potù indestul nimeni — ci toti din tóte părțile comunei alergara micu și mare pre usi'a scólei voindu a asiste la insasi ferstivitate. Eu inca me grabiți cu pasi repezi a intrá in sala, — care erá menita spre serbarea chramului și intrându nu me potui mirá destulu de frumseti'a, — cu care erá decorata acésta sala. —

Publiculu, care erá forte numerosu, asceptá cu nerabdare inceperea festivității, cându de odata vedu ca se desparte multimea in 2 părți de face locu și invetiatorii cu elevii cei bine exercitati intrara in sala, — și si ocupara loculu destinatu pentru decurgerea festivității. — Acum se incepe festivitatea catându-se tropariulu chramului, — dupa aceea loá cuventu invetiatorulu Ioan Necsi'a, — care intr'o cuventare forte potrivita, desfasurá pre largu insemnatatea acestei serbări, aretându cum erau mai inainte români de inapoiati din lips'a scóleloru și cum suntu astadi, avendu acelea. Mai departe aduce o viua multiamita aceloru barbati demni, — cari au staruitu și contribuitu la edificarea acestoru scoli pompóse, — dupa aceea se adresédia cátra tenerime, și ii sfatuesce spre a dá multiamita și ascultare mai mariloru și bine-voitoriloru loro. — In fine se adresédia iera-si cátra publicu, spre a dá toti, dupa poterile loro, ajutoriu la desvoltarea și inaintarea tenerimei. — Dupa aceea urmara decla-

matiuni și cântari frumóse din partea eleviloru, — cari puse pre fia-care asistentu in uimire, — incheierea se facù cu irmosulu chramului și la despártire, poteai sa cetesci de pre fati'a fia-cári'a; multiamirea și bucuri'a, ce o semtiea fia-care in anim'a sea, — vediendu câtu este tenerimea de inaintata. —

Dee Dumnedieu, cá in multe comune sa potemu vedea aceea — ce s'au vediutu in comun'a Tilisc'a. —

Se trairi fratiloru invetiatori! se trairi! staruiti numai și in venitoriu totu spre desvoltarea și inaintarea tenerimei și binelui comunu și fi-ti siguri — ca plat'a ve va fi mare.

Primiti Domnule Redactoru acestu semtiementu de bucuria alu internului meu, pre lângă care remânu alu dvóstre stimatoriu

Ilie Hocioța
Invetiatoriu primariu
in Vale.

Obiectele

incurse pentru loteri'a pentru terminarea bisericei din Dev'a.

(Urmare.)

33. Trei garnituri de perina lucrata de atia dua Carolin'a Maioru, Paui.

34. Doi galbeni in natura dn'a Mari'a Badila. Sabiũ.

35. Cinci florini in harthia dn'a Mari'a Hani'a. Sabiũ.

36. Unu tragatoriu de clopotu lucratu cu lâna, metasa și margele. O mapa lucrata cu flori aplicate. Dsiór'a An'a Bolog'a. Sabiũ.

37. Unu cosuletiu cu fructe și flori lucratu cu margele și crepu. O tavita lucrata cu flori aplicate. Dr'a Aureli'a Ratiu. Lipov'a.

38. O sugareta de ambra și spuma de mare. Unu anelu de aur cu mergeritari și perusele, dn'a Martha Oprea. Dev'a.

39. Unu album pentru fotografie. Dn'a Aureli'a Vladu nascota Baritiu. Orastia.

40. Unu portu sugare cu broderie. O sugareta de ambra și spuma de mare. Dn'a Mari'a Mauzka, Dev'a.

41. O perina brodata cu metasa, lâna și perle. Domnisiórele Mari'a și Sabin'a Ciucianu. Sabiũ.

46. O punga de tabacu lucrata pre catifea, dr'a Emma Herbay. Dev'a.

43. O parchie papuci brodati O parina brodata cu firu și metasa, dr'a Iesefin'a Lobontiu. Sabiũ.

Rugâmu pre tóte dómnele ce au generósa dispositione de a ne tramite obiecte pentru loteria sa ne faca cunoscutu pâna la 15 Martiu numerulu și natur'a obiectelor ce au intentionea a doná. Speditiunea obiectelor se póte efectua pâna la finea lunei Martiu.

Presiedint'a comitetului
Constanti'a de Dunc'a-Schiau.

Varietáti.

* * Denumire. La tribunalulu reg. ung. din Sabiũ este denumita de presiedinte br. Fr. Filenbaum.

* * In diarnalele ungueresci din Closiu cetimu unu telegramu, dupa carele comitele supremu din Zarandu c. H a l l e r se stramuta in comitatulu Crasnei și in loculu acestui'a va urmá H ö s z l e r.

* * Asiá nu enici bine nici frumosu. In „HrZtg“ de Joi ne spune cine-va, ca „Trompet'a Carpatiloru“ face asemanare intre literatur'a popóreloru latine și a popóreloru germânu și afla ca cea latina cátra cea germâna e tocmai cá Oceanulu fatia cu Marea-Ostica, și aprinsu apoi de mania dice, ca cei mai putieni patrioti de ai lui Cesaru B o l i a c u nu au idea despre Oceanu și Marea de Ostu, . . . — și alte lucruri ordinare, pre cari cá sa nu stricâmu apetitul celitoriloru nu le reproducemu. Déca nu cunóscemu noi sabienii mările numite, din cauza ca nu ne da mân'a sa mergemu fára diurne mai departe decâtu pâna la Cisnedia și Cisnadióra pre tempulu ciresieloru, nu urméza cá sa nu le cunóscá și altii. — Amu dorí sa scim, ca ce bine ascepta cei ce scriu bazaconii cá aceste in foi nemtiesci dela densele? Ei, au muritu Ritterii

din evulu mediu, ddica sa-i ierte! și sa nu se mai umfle nimenea acum gândindu la ei!

Nr. 26/1873.

Escriere de concursu.

La ordinulu maritolui Consistoriu archidiece-sanu nr. 859. a. tr. pentru veduvit'a parochia Gridu, in districtulu Fagarasiului, se escrie concursu cu terminu pâna la 8 Martiu 1873.

Numit'a parochia consta din 226 familii, cu 849 suflete; cu acésta parochia suntu impreunate urmátorele emolumente:

a) câte 8 cupe bucate de familia;
b) trei pamenturi de aratura a câte de o galéta;
c) o fenatia de 4 cara, folosita in totu anulu de parochu;
d) și usitatele venite stolare dela poporu.

Doritorii de a ocupá acésta parochia au sa-si inainteze cererile loro, instruate conformu Statutulu organicu, subscrisului scaunu protopopescu, pâna la terminulu susu aretatu.

Fagarasiu, 8 Februaru 1873.

Cu intielegerea comitetului parochialu.

Scaunulu protopopescu gr. or. alu tractului.

(1—3) Petru Popescu,
protopopu.

Edictu.

Fir'a Albu din Seleudu, soci'a legitima a lui Constantinu Cándea totu din Seleudu, de relegea gr. or. carea de unu anu au parasitu pre sociulu seu, fára a se sci loculu aflárei sele, se provóca prin acést'a, cá in terminu de unu anu dela datulu de mai josu sa se presentedie ináutea forului matrimoniale subserisu, pentru ca la din contra, procesulu matrimoniale intentatu de susu numitululu seu barbatu, se va otari și in absentia sea.

Deagu, 2 Febr. 1873.

Forulu matrimoniale gr. or. alu tract.

Ternavei de josu.

(1—3) Daniilu de Tamasiu,
adm. prot.

Nr. 16—1873.

Edictu.

Prin care Dumitru Petru Georgiu, carele de nóue ani au parasitu pre soci'a sea Mari'a Bucuru Bischiu ambi din Gurariulu scaunulu Sabiului, fára a se sci loculu aflárei lui, se provóca, cá in terminu de siése luni, și anumitu pâna in 15 Augustu a. c. cu atât'a mai multu sa se infatisieze inaintea subscrisului scaunu protopopescu, cu câtu la din contra procesulu divortiale intentatu asupr'a lui, se va decide și in absentia lui, conformu prescrierei canonice a bisericei ortodocse resaritene.

Sabiũ, 1 Fauru 1873.

(1—3) Forulu matrim. gr. res. alu tractului protopresbiteralu alu Sabiului I.

Edictu.

An'a Paraschev'a Vulcu din Aciliu scaonulu Mercurei, carea cu necredintia a parasitu pre legitimulu ei barbatu Vasiliu Neagu totu de acolo, fára a se sci loculu ubicatiunei ei, se provóca, cá in terminu de unu anu sa se presinte inaintea subsemnatului foru matrimoniale, căci la din contra, procesulu matrimoniale asupra-i intentatu se va pertractá și in adsenti'a ei. —

Mercurea in 25 Ianuariu 1873.

Forulu matrimoniale gr. or. alu tractului prot. „Mercurea.“

(3—3) Ioanu Drocu
Adm. prot.

Insciintiare.

Deschidiendu-se in 1 Martiu a. c. in institutul reg. de mositu din Sabiũ cursulu de instructiune pentru mósie, candidatele de mositu de nationalitatea româna și nemtiesca suntu provocate a se insinuá pâna la terminulu indicatu la subscrisula spre a fi primite in cursu.

Sabiũ 1 Februaru 1873.

(4—4) Dr. Lukacs Mikulicz
Profesoru ord. de mositu.